

שוט מקוֹר צבָט וְלִמְדָה נַחֲלָה
דֶלֶל שְׂמָקְלָקְלָן פְטוּרָן (א.) לִימְסָל
מיַהְהֵה חַכְמָה־מְלָאָה קַיְנוּ טֻעַנְמָה
דְּכִיּוֹן דְּבָרְלָמְבָה מְקַלְקָלָפְטוּרָה הַלְּגָן
טְמַנוֹר טְלָה מְסָה נְזָרָה צְבָט צְלָה
לְכַמְתָה מְיֻשָּׁה כִּי דְרָהָה דְוּקָה דְלָלָה
קְטָן דְּלָבָן שִׁירָה פִּישָׁה נְמִינָה סְמִילָה
הַלְּגָן בְּכָלְגָן גְּדוֹלָה גְּדוֹלָה

דאמר תרוייתו המחויר מטה של טرسים
בשבת הייב חטאתי מיתבי "המחויר קנה

ח' (8) זמירות רלהמיות י. מלה מושך כליה שוטה גמלנו וגמלנו מלה מושך כליה ומיל'ת מושך מלה
ח' חטאת. כו' מלה מושך גמלנו ונמלה נמלה מלה מושך כליה ומיל'ת מושך מלה
צ' (9) ה' נכל גומלי מלוקה ונלה מושך צנין דרין צנין גלליים: מנה

318 12- (9)

(א) שאינו בנין ממש. אבל (ב) בין גמוד וסתירה גמורה שיר' גם בכליים, ולכן דוקא בדיק שבריה בזופת יכול לשברה, דין זה סתירה גמורה, אבל אם היה שלמה, סתירה גמורה ואסור (ג) אפילו בכללי קטן. וכתבו הראי

הו ואין עליו תורה כליה, וכן אין כאן סותר כלל, אבל בתחלה לדוד סי' ש"ז סק"ב שkopסאות סדרנים הם כלים גמורים ואסור לפותחם משום סותר דאוריתא דמה שמذובקים השולדים והדפנות באבר פשיטא שלא מיקרי

כללי, ומינו מושם סתיויה כל' יינוח כהן להין כל' סומר כל' רבפתה ליה ניקון וסחוט מל' נ' נלו' כל' כו', וכטנוב' לו פחה גנשא כל', ומוקס כספק זוכ' כו' צהן' דעטו על קבופס' מל' לטז'יה מל' בשוטוב' ולזוניק' בל'בל'ב, וזה מיט' כטנוב' חמץ' למול' כ'ג', וכממי' רה'ה צמי'ף, וכקוטס' לביריה וכטנוב' מותמזה' צבנ'יס', והפי' לדעת' חוי' וללה' כו'ה' היל' צמושתקי' לצל' שלמה' מסור' משוט סתיויה, בכ'ל' טרי' וללה' כהן' סתיויה' כל', למנס' יט' לאחסן' משוט

fish 583 (16)

סבירו לאסור רק מצד שעכשו יציר כל¹³ – אכן למשעה אין ופ' מ' כיון שיש בזמנינו קופסאות שכן משתמשים בהם אחרי שפותחו אותן כגון קופסת קפה או מלפפון חמוץ ולכך יש אפשרות לפתחה את כל הקופסאות שדרומים להן כי שכל קופסה למשעה דראיה לשימוש¹⁴.

ר' הילן (17)

לה) **ובענין** מיטות קנים כל פין כל גל סקלורי במערכת
מגוליך טיט נסס לגיס קנים כזונין צפוני
ופתיחתם למלול מודוקן כל גל סקלורי כחומר כהה'ק כל מריס
חיים דרומד לנטייר מכת הפתחה בכתת כתה כדי לאחוכן פרגיסת הס לה
פתחו חותם מכני' היל הס לפוך יפטחו חותם מט'ב. ינו"ס :

וְסָמֵן עַד קִיִּים: מִתְגַּנֵּי שׁוֹבֵר אָדָם הַבָּיִת. מִלְּלָה גְּרוּגוּרָת צְמִינָן לוֹ כַּמְפִירָן נָטוֹל מִמְנָה גְּרוּגוּרָת דְּלִין צְמִיקָּן סָסֶה לְקוֹל צְבָתָה: וּבְלִבְדֵּךְ שְׂאָה תְּבִינוּ לְעוֹשָׂת כְּלוֹן. נָעֻקָּה יִפְסַח כְּפִתְמָה ^{לְגַם} נָמָה: אָנוּ נְכִיבָּנוּ מְנוּפָה.

מככלנו. ומחזותינו כרין גם כן שצתת קמץ, מכוון
שוד יוות, חיל: שוגר הדר לה חמניות, וכח, פי
וכוכב לי חמניות, כקלפי הרגוזס ווימוניס, וכן חמניות
שעירובין פרק ג', בבסוגי דנתנו לבמירוץ במנגל
ונקהל כמלחמה, חיל, וומיל' שחנויות מלחה גרגנות
להםנו טהור לנטורה, מפני הולין שתוככ, מעת
כלצן, מפני שחנויות טפלת נמה שצחוכך ונלויכ
כך קלפי הולין, וכי. וביחד עם תוממי ומלי רלה זוניס

שות כלים

(ב) *שאינה מחזקת
לשברה ליקח מה
דראם-יכן הות ליה
שאינו עושה-כל,

like fish (13)

היה בهن שום דופי: מתרני^ט שובר אדם את החביטה לאכול הימנה גרגורות ובלבד שלא יתכוין לעשות כל' ואיז נוקבי מגופה

הסתמך כל' מילוי ונולם- לדעתם טהור
לפניך האם הוגדל וככל דכלי נפצע
הלה ספיט ממסוס למייל זמושתקי
כלמוניין לה נזילה פליק קמנצ'יל כדי
יין (ז' נג': טס) ומפ' רקס' רחמים
לטשינו מימי טבולה ומלבקון צנליה
בצרכך כל עז שעה גענו זפת
וקולין לייב'ן' ומוכ'ה דוקה מימי
כדי דמעמתה גריועתו למ' פיק' עלייה
יליכ' למייך סמוי יתכוון לנשות כל'

**שובר אדם את החביה
לאכול ממנה גוראות ובלבד**

(12) *צין געטן*

א אין בין וטירה בכלים. יהוני מיל' (א) שאינו בניין ממש, יגון חבית הגה (ב) *שאננה מהזקן
 (6) (ג) ארבעים סאה (חיה סי סי"ה) שנשברה ודיביך שריריה בזפת, (ד) יכול לשברה ליקח מה
 שבתוכה, וובלבד (כ) שלא יכולין (ה) לנכח נקב פה שיחיה לה לפתח, דאמ'ין הוות ליה
 (ו) מתקין מגן, אבל אם היא שלימה (ו) אסור לשבריה אפילו בעניין (ז) שאינו עושה כל'.

(13) *היער*

זה ואין עליו תורה כל', ולכו ש"ד סק"ב שkopוטאות סודינאים סותר דאוריתא דמה שמדובקים
 הבוקום שבו יין או שאר משקון אם אין יכולם לפתח החותם ולפי דעת התור והש"ע אסור אמן לעניד אין לנגור בהם מפני שלדעת הרבה מרבותינו יותר נמור הוא כמ"ש וממצאיו שנם הרשב'א בשבת שם מוליך על החותם וטיק דאפילו בחבית שלמה מותר לשבור ולפ"ז פשיטה שעוזרים כן יש להם על מי לספור על חמשה אבות העולם וכן פסק אחד מרבו לאחרוניות וכינון פסקין:

ח זיב חותלות (פירוש מני כלים^{טנ}) של תמים
זנוגנות אם היפוי קשור בחבל מתיר וסותר
שישיות החבל והוחד אפיילו בסכין יאטילו גוטן^{טנ} של

איןנו לנוכח לחרף כאן נידון נסוף הקשור לספקות הנ"ל בדין קופסת שימורים, והוא ענין קופסת שימורים המיצרת בחו"ל ויהודית פוחת אותה אם צרכיה טבילה. שורש ספק הוא אם קופסת שימורים נחשבת כל' גם בהיותה אטומה משומש שהיא ממשמשת לאחסון האוכל, ולשימוש זה אין גיורוותה בוהה שהיא אטומה, וממליא חיבת בטבילה יי'ין שהוא כל' שנוצר ע"י גוי, או דכין שה קופסה אטומה וא"א להכניס ולהוציא א' החותמה אין לה תורת כל' כעת, ורק פחיתה תעשה אותה לכל', וכיון שהפומח הרא שישראל הרי זה בכלי שנעשה ע"י ישראל ופטור מטבילה. והנה החזרו"א באורח" ס"א ס"ק י"א כותב דוג'ן את הקופסה אחר פחיתה ע"י ישראל, ולפי זה לכאר' אין צורך לטבול את הקופסה לאחר פחיתה ע"י ישראל. אך בספר טבילת כלים פ"ד הערא כי מביא שהగור"ח קנייבסקי שליט"א הביא בשם החוז"א דלאחר שפתח את קופסת שימורים שנוצרה ע"י ישראלי וליו הזריך טבילה עכ"פ לחומרן ע"צ. וע"י בספר זאת בכלי שנעשה ע"י ישראלי ולפי הזריך טבילה עכ"פ לחומרן ע"צ.

כא) קופסאות שימושיים²² או קופסאות בירה כשבודם סגורים, לפי דעת החזון איש שאין שום היתר לפתחת קופסאות כאלה בשבת, כל הקופסאות הם מוקצים לה, ואפילו עם עבר ופתח אסור באכילתן לט, ולפי אלו שטוביים שאם רוב בני אדם זורקים אותם אחר פתיחתם מותר לפותחן בדרך המותר. אין מוקצים מ-²³ אבל קופסאות גדרלות מה' אחד הראה לי שבת הלויה מה' טי' ליה דס' כההוו²⁴ ובכ' פוסק שבדיעבד אם נפתח בשבת אין האוכל מוקצה כי הרבה פוסקים מתרירים